

IN DIT KARILJON :

	pag.	
KEES QUINTEN	2	Korte
A. WINTJES	3	Korte
ANITA COOIJMANS EN MARIA SCHOENMAKER	3	Avond
JOS	4	
FRANCIS DIX	5	
ERIK V.D. DUNGEN	6	
LIESBETH V. BINNEKE	7	
MINKA EN BART	8	met Drs.P.
GERHARD	10	zouden dienen
BART	11	
CECILE + GROEP EN	18	met Ate de Jong
JOS + GROEP		waigelijke films
BRUGSMURF	19	
BRUGKLASSER	19	
ANNEMARIE SCHRAM EN MONIQUE V.D. BROEK	20	
A. VERDONK	21	
CECILE	24	
ANITA EN	25	
MARIE-CHRISTINA ANONIEM	26	
R. EN G.	27	(spécial: Ronner)
N.	28	plez van Marcelis
NADJA	28	
BOUWORDE	29	(urags)
G.	30	

LAY-OUT

JOS V.D. LINDEN
LIESBETH V. BINNEKE
MARIE CHRISTINE V. BINNEKE
THEO BRESSERS
GERHARD V. OLDEN

FRANS KOKX , EEN BEETJE BEEKVLIET OF:
BEEKVLIET, EEN BEETJE FRANS KOKX?

Mijn vroegste herinneringen aan Beekvliet - en daarmee aan de heer Kokx - gaan terug naar 1961. De heer Kokx was er al een aantal jaren als leraar, toen ik daar als "brugklassertje" op de Kleine Figuur aankwam.

Mijn herinneringen aan die tijd zijn verbrokken - meer gebonden aan de sfeer van het geheel dan aan afzonderlijke personen. Maar Frans Kokx herinner ik me nog goed. Hij was - ook toen al - een opvallende figuur. Dit om een aantal redenen:

- a. hij droeg geen toog - en ook geen zwart kostuum met een boordje.
- b. hij stond voor de klas, en zat niet de hele les op de kathedr, een wat klein uitgevallen preekstoel, waarop de meeste leraren zich best thuisvoelden.
- c. hij kon uren praten, twee duimen achter de revers van zijn jasje.
- d. hij kon overal over praten, en dat was vaak een verademing met vier of vijf uur Latijn en Grieks in de week.
- e. hij gaf nauwelijks huiswerk en helemaal geen strafwerk - wij waren immers allemaal brave jongens.
- f. hij was op grote afstand herkenbaar aan zijn opgerolde landkaart (in die tijd hadden de leerlingen vaste lokalen, de leraren wisselden van lokaal). Het moet wel een wereldkaart geweest zijn, want hij kon er de hele dag mee vooruit.
- g. hij was trainer van de voetbalselectie van Beekvliet. Elk zichzelf respecterend seminarie had in die tijd een eigen voetbalteam - en Beekvliet had een erg goed team. Meedoen aan de KNVB-competitie, of lid worden van de VV-Gestel was ongehoord in die tijd, maar er was een inter-seminarie competitie en een aantal jaarlijkse tournooien.

Frans Kokx was "ene gewone mens", die deed denken aan de "gewone mensen" thuis, en die daardoor op het Klein Seminarie een beetje uit de toon viel, in de goede zin des woords.

Hij praatte over de gewone wereld - die een stuk groter was dan ons eigenseminariewereldje. Hij deed al aan "wereldoriëntatie", lang voordat die term als schoolvak voor lager en

of middelbaar onderwijs was uitgevonden. En die oriëntatie was erg ruim: het voetbal - en schaatsnieuws, oorlog tussen Israël en de Arabische landen, Kennedy, Chroesjtsjov en de Koude Oorlog. In die tijd lazen leerlingen nog kranten - daar was tijd in overvloed voor. Aanknopingspunten waren gauw gevonden, en de heer Kokx liet zich graag afleiden.

Omdat Aardrijkskunde toen geen eind-examen vak was - na de vierde klas werd het niet meer gegeven - was de leraar erg vrij in zijn programma, vergeleken met nu. Ingaan op actualiteit, of het berijden van stokpaardjes was toen veel meer mogelijk dan op dit moment.

Het Beekvliet van nu ken ik weer vanaf oktober 1978. Beekvliet is veranderd - een nieuw gebouw; het is geen jongensschool meer; er is veel meer openheid. Toch is Beekvliet ook voor een groot gedeelte hetzelfde gebleven - veel leraren van toen zitten er nu nog; de bibliotheek en veel gebruiksvoorwerpen van toen zijn er nu nog; de sfeer van behulpzaamheid, van klaar staan voor elkaar, is gebleven.

Ook Frans Kokx is veranderd - ouder geworden, bezadigder, wijzer. Maar ook hij is voor een groot gedeelte dezelfde gebleven. Hij laat zich nog steeds geen wind in zijn broek jagen. Hij heeft al zoveel veranderingen mee gemaakt op zijn vakgebied en daarbuiten, dat hij liever de zaak even afkijkt: hardlopers zijn doodlopers. Een centraal schriftelijk eindexamen had voor hem niet gehoeven - er zijn zoveel andere mogelijkheden om iemands kennis en inzicht te beoordelen. Aardrijkskunde blijft voor hem een zeer ruim begrip: de hele aarde en de ontwikkeling ervan, de ontwikkeling van haar bewoners - vroeger en nu - blijft een onderwerp waar je niet over uitgepraat raakt. En nog steeds slagen de leerlingen er gemakkelijk in Frans Kokx op zijn praatstoel te krijgen en te houden.

Ook wat dat betreft is noch Beekvliet, noch Frans Kokx veel veranderd.

Kees Quinten.

In de maand januari heeft Beekvliet het vijftwintig-jarig schooljubileum van onze Aardrijkskundeleraar F.Kokx gevierd.

Bij een persoonlijk jubileum hoort een persoonlijk feest en dat is het dan ook geworden. Tijdens de zitting bleek hoe goed iedereen Kokx eigenlijk kende. Dat kan ook niet anders want hij doet al jarenlang niets anders dan vertellen hier op school. Niet alleen in abstractie over zijn vak maar ook over zichzelf, zijn gezin thuis, tuin, maatschappij, belevenissen vroeger, over alles.

In de reacties van de leerlingen bleek dat men daar nu juist zoveel waardering voor heeft.

Kokx is geen weggelopen voorbeeld uit een handboek voor paedagogiek; hij is wel een persoon die onbevangen en open overkomt bij zijn collega's en leerlingen en daar wordt hij terecht om gewaardeerd.

Hij is nog lang niet uitverteld, dat bleek uit zijn dankwoord aan het einde van de zitting.

Onze school kan daar blij mee zijn; zijn vriendschap voor ons allemaal zullen we niet graag missen.

A.Wintjes, rector.

Hoewel aanvankelijk de aanmeldingen van de deelnemers langzaam binnenstroomden bleek al gauw dat het opstellen van een programma binnen 'n redelijke tijd niet gemakkelijk zou worden. Wijzigingen werden er zelfs nog tijdens de avond in aangebracht. Na een inleidend woordje kon 't muzikale geweld losbarsten dat zeer gevarieerd was (van vocaal meesterwerk, dwarsfluit, klarinet, viool tot celli-en harpenduo's) ondanks het feit dat de piano (zowel voor de begeleiding als voor solo's) vaak werd gebruikt.

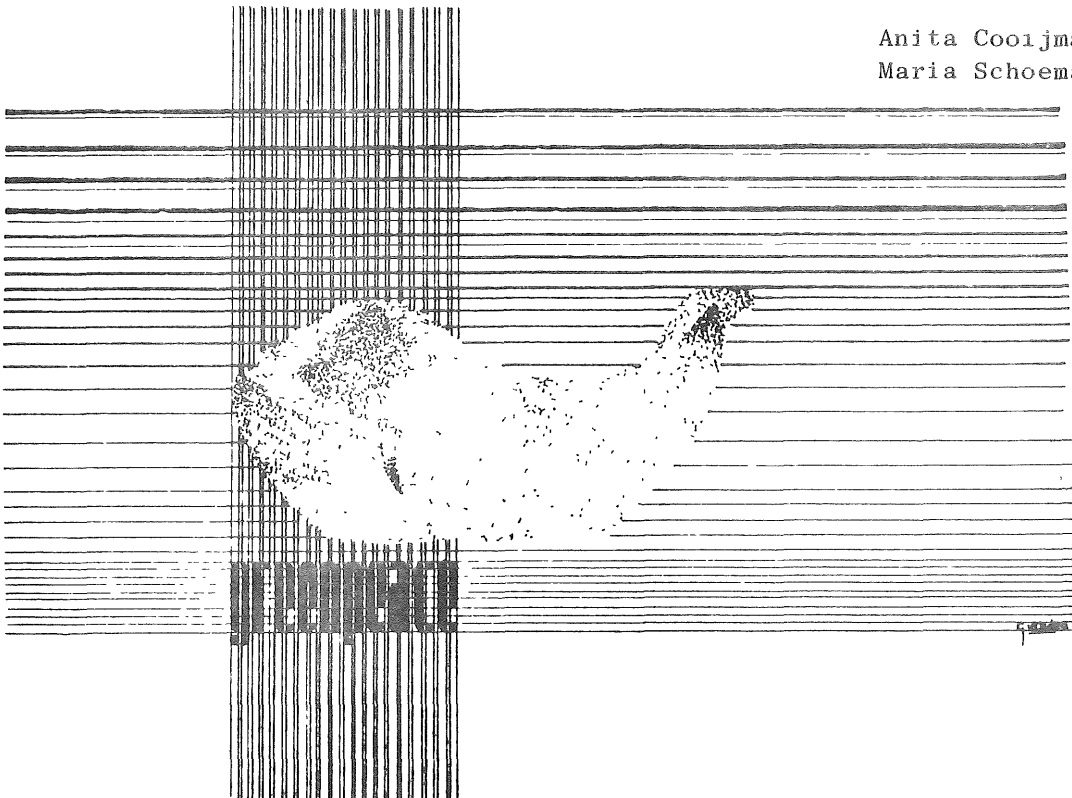
Tussen ieder muziekstuk werd er wat informatie gegeven over de componist en het betreffende muziekstuk. Voor de deelnemers was er als beloning voor hun muzikale inspanningen 'n tulp.

Onder muzikaal geweld werd de avond afgesloten met enthousiaste medewerking van het publiek tijdens het zingen van het Beekvlietlied.

Dat de opkomst groter was dan we verwacht hadden bleek uit het feit dat er later nog stoelen moesten worden bijgezet en er 'n tekort aan koffie was tijdens de pauze.

Al met al toch 'n geslaagde avond!!! Nogmaals hartelijk dank aan diegenen die aan de Klassieke Avond meewerkten!

Anita Cooljmans en
Maria Schoemaker.

HÈT GROTE VOORoorDEEL!

Tabak (toch ook al "soft-drugs") en alcohol (te plaatsen onder het kopje "hard-drugs") zijn algemeen geaccepteerd in onze "cultuur". De staat verdient er zelfs miljarden aan d.m.v. accijnsheffingen.

Zie hier de schizofrenie van 'n Staat ten top; Op het in bezit hebben van andere drugs dan tabak of alcohol, b.v. enkele grammen hasj, staat nog steeds 'n fikse geldboete en/of gevangenisstraf.

Er wordt dus duidelijk met twee maten gemeten die volstrekt willekeurig en gebaseerd zijn op bekrompen vooroordelen. Volgens mij berust de "angst" van veel mensen louter en alleen hierop.

In hun onwetendheid worden ze gesterkt door schokkende reportages over "junkies" (toeval- lig net Surinamers of krakers.) die zich dan overigens niet met "soft-drugs" bezighouden maar dat maakt voor de meesten geen verschil. Zo redeneert ook "TROS-AKTUA", totaal ondes- kundig (en niet alleen op dit terrein).

Voor hen zijn alle gebruikers hetzelfde, "soft"- of "hard-drugs" geen verschil, het bewijs is immers geleverd dat je van hasj automatisch overgaat op het grotere werk en dat alles binnen afzienbare termijn. En in plaats van het probleem proberen enigzins op te lossen tracteren ze de kij- kers op de sentimentaliteit die ze blijkbaar waarderen; 'n Hopeloze moeder vertelt huilend hoe haar dochter (amper vijf- tien, snik) de vernieling in ging door het "gemene goedje". Wat het zeker wel zal zijn maar dan praten we wel over "hard-drugs", net als alcohol weet je nog?

Nooit valt te horen dat het gebruik van "soft-drugs" NIET het begin van het einde is, dat je NIET automatisch terecht komt in de goot, zoals ook nooit 'n negatief woord te horen valt over alcohol. Het zorgt alleen maar voor de gezellig- heid en je kunt er ook onmogelijk verslaafd aan raken. Daarintegen is hasj GEEN stemmingmaker dus en je raakt om- middelijk voor je hele leven verslaafd en je bent gedoemd je geld bijeen te scharrelen met tippelen, inbraken en handtasjes roven van oude dametjes.

Hasj is EVENGOED 'n stemmingversterkend middel en even schuldig en verslafend als het roken van 'n "DOODgewone" sigaret, pijp of sigaar, en onschuldiger zelfs dan het bor- reltje wat in veel sterker mate lichamelijk en geestelijk afhankelijk maakt.

Wat is er dan uiteindelijk op tegen?

Toch wordt hasj niet geaccepteerd en zie ik voorlopig de stuff nog niet bij de sigaretten liggen voor bij de borrel als er visite komt of voor bij de buis, en zeg ik voorlopig niet; " 'n Pakje Afghaan a.u.b.". Hoe graag ik het ook zou willer.

DRUGS

Jos.

WAT ZYN DRUGS?

Drugs zijn stoffen, die ons helpen de werkelijkheid te ontvluchten. Ze kunnen zorgen dat we ons beter voelen. Ze kunnen ons meer zelfvertrouwen geven. Ze kunnen ons helpen ons lichaam op een bepaalde manier te beïnvloeden. Dat zijn allemaal heel belangrijke dingen voor de mens. Zo belangrijk dat we die drugs niet meer willen missen. Dat kan uitlopen op geestelijke en/of lichamelijke afhankelijkheid.

Het kan ook zover komen dat het lichaam op een zeer onaangename manier gaat protesteren als het de drugs niet meer krijgt waarop het zich na verloop van tijd heeft ingesteld. Als we kijken naar wat er zoal aan drugs is, dan komen we voor twee verrassingen te staan. Er zijn veel meer drugs dan we denken. Er worden al duizenden jaren drugs gebruikt. Thee is een drug, koffie is een drug, tabak is een drug, alcohol is een drug, valium is een drug en de meeste slaapmiddelen zijn drugs.

Dat zijn de drugs waar we niet zo bang voor zijn. Omdat onze samenleving ze accepteert. Daarnaast heb je de drugs waar we wel angstig tegenover staan. Marihuana, hasj, opium, cocaïne en wat niet al. De lijst is lang, de namen vaak zeer uitheems. We zijn bang voor die drugs, omdat we er niet dagelijks mee te maken hebben. We weten niet precies wat ze doen. En bovendien brengen de krant, de weekbladen en detective-romans ze vaak in verband met misdaad. We stellen het zo maar even, omdat we natuurlijk wel precies moeten weten waar we het over hebben. Het zit er dik in, dat een geaccepteerder drug als koffie bij meer mensen problemen veroorzaakt dan heroïne. En van alcohol weten we dat zelfs zeker. Drugs worden gebruikt door iedereen die daar behoefte aan heeft. Wie nog jong is, er nog bezig is de wereld te ontdekken, experimenteert. Met sigaretten, met drank er tegenwoordig ook wel met marihuana en hasj. Ondermeer "wiet" en "stuff" genoemd.

Op Cyprus zijn aanwijzingen gevonden dat er 1300 jaar voor Christus al opium werd gebruikt. Drugs zijn dus geen verschijnsel van de laatste twintig jaar.

Zonder dat we er bij stil staan, raken we aan de koffie, tabak, alcohol en medicijnen. Iedereen doet het en we doen gewoon mee. Er is een beslissing voor nodig, om het niet te doen. Zeer verslavende drugs moet je zeer regelmatig en vrij lang gebruiken, voor je er aan vast zit. Een drug doet iets voor je. Dus je neemt die drugs als je daar behoefte aan hebt. Nu kan het zijn dat je al gebruikend, ongemerkt, een grens overschrijdt.

Je voelt je eigenlijk niet meer happy zonder die drug. Je zou nog wel zonder kunnen, maar je wilt dat eigenlijk liever niet. Blijft het daarbij, dan is het een soft-drug. Blijft het daar niet bij, dan hebben we met andere drugs te maken. Drugs die een bijzonder effect hebben op je lichaam. Omdat het lichaam aan bepaalde porties gewend raakt, heeft de gebruiker steeds meer van dezelfde drug nodig om hetzelfde effect te voelen.

Omdat het lichaam zich na langdurig gebruik op een regelmatige dosis in gaat stellen, protesteert het lichaam ook hevig als die dosis op een gegeven moment uitblijft. En dat protest is alleen maar tot bedaren te brengen met die betreffende drug, of eentje die er op lijkt. De lichamelijke verschijnselen bij onthouding kunnen zo hevig zijn dat de gebruiker er alles voor over heeft om aan zijn drug te komen. Zoals list en bedrog, maar ook diefstal, inbraak, roof en prostitutie.

Drugs, die tot een dergelijke dwingende verslaving leiden, vallen onder hard-drugs. Lang niet alle hard-drugs hebben overigens hetzelfde verslavende effect. Met sommige kun je gemakkelijker weer ophouden dan met andere.

Francis, klas 2.

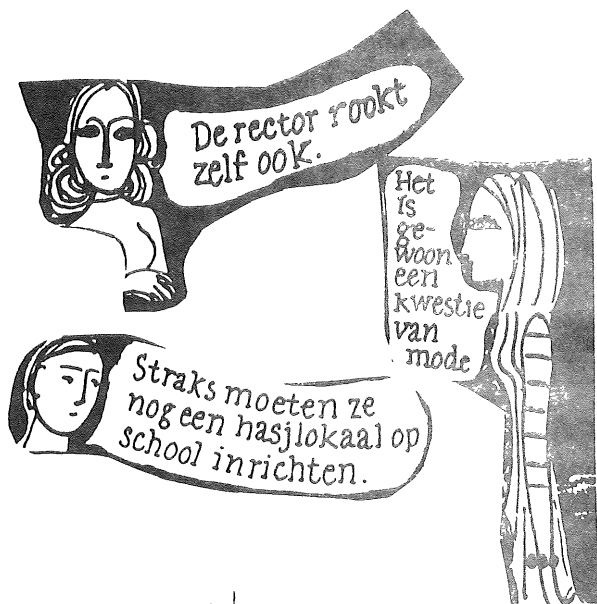

Door de Stichting voor Alcohol - en Drugs- onderzoek te Amsterdam werden 722 scholieren in Zuid-Holland ondervraagd over hun houding ten opzichte van marihuana, hasjies, en andere hennep - drugs. Uit het rapport 'Cannabis en schooljeugd' (1971) komen de volgende gegevens:

88 % wees experimenteren af
 8 % stond daar positief tegenover
 93,9% gebruikte zelf niet
 6,1% gebruikte zelf wel

Van de scholieren beneden de zestien jaar was 97% niet en 3% wel gebruiker, van zestien jaar en ouder 86,6% niet en 13,4% wel.

In deze statistiek is een onderverdeling in incidenteel en regelmatig gebruik van drugs voor de overzichtelijkheid achterwege gelaten.

Irunkenbold

WHISKY

Toen mijn vader ging verhuizen vroeg hij mij om die twaalf flessen oude whisky op te ruimen die nog op zolder stonden. Hij vroeg me de inhoud ervan leeg te gieten in de gootsteen. Ik antwoordde dat ik mij van de onplezierige taak zou kwijten. Ik trok de eerste kurk van de fles en goot de inhoud in de gootsteen, met uitzondering van een glas, hetwelk ik opdrank.

Ik trok de kurk uit de tweede fles en deed hetzelfde, met uitzondering van een glas, hetwelk ik opdrank. Ik ontkurkte de derde fles en gooide het goede oude nat in de gootsteen met uitzondering van een glas, hetwelk ik opdrank. Ik wriemelde in de kurk van de vierde gootsteen, schonk de flessen in glazen, dewelke ik opdrank.

Ik trok de fles van de kurk van de volgende, dronk de gootsteen leeg en gooide de rest in het glas. Ik trok de gootsteen uit het glas en schonk de volgende kurk in de fles. Ik trok de volgende kurk uit mijn keel, schonk de gootsteen in een glas en goot de kurken uit mijn keel. Vervolgens keelde ik de dronk en schurkte de kurk in de goot. Toen ik alles leeggegoten had, hield ik met een hand het huis overeind en telde met de andere hand de glazen, gootstenen, kurken en flessen en kwam tot 29. Om zeker te zijn telde ik ze nogmaals en toen waren het er 74. Toen ze weer voorbij kwamen had ik ze weer geteld.

De uitslag zal ik U besparen. Tenslotte heb ik alle huizen, kurken, glazen en gootstenen geteld met uitzondering van een glas, hetwelk ik opdrank. Ik ben echter niet half zo denken als U dronk....

Uit: Rabovisie
 Erik v.d.Dungen, 5.

ZELFMOORD OF DE ONDERGANG VAN EEN
FABRIEK.

De straten waren stil en verlaten, de lantaarns wierpen een (vaag) vaal licht op de nat beregende straten. De stad was in een donkere nacht gehuld, iedereen was in diepe slaap. Er was geen levende ziel op straat, uitgezonderd een magere kat die een paar minuten tevoren door een raam was geklommen om naar de haven te gaan.

In de kamer stond een bureau, een kastje en een stoel waar iemand op zat die over een kaart zat gebogen van een fabriek. Hij had zojuist een kat die op zijn voeten lag door 't raam weggejaagd in de richting van de haven.

Op hetzelfde moment dat de man van de kamer op weg was naar de kantinedeur ging de nachtwaker naar het toilet. De man kwam de kantine binnen en zag aan het rode schijfje dat het toilet bezet was. De man haalde een ketting met een slot uit zijn zak en maakte met behulp van de ketting de toiletdeur aan de kapstok vast. Vervolgens liep hij naar de machinehal en verborg onder de machine enkele staven dynamiet, rolde het lont af tot in de kantine waar de nachtwaker tierde omdat hij de deur niet kon open krijgen. De man haalde een aansteker uit zijn zak en stak het lont aan.

Verschrikt door de knal liepen de opgewonden en half aangeklede mensen hun huizen aan de rand van de stad uit in de richting van de brandende fabriek.

Een man, gillend van pijn kwam uit een gat gekropen dat voorheen het toilet-raam was geweest, hij viel neer. Een aantal mensen kwam op hem toegesneld, te laat. Het was een vreselijke aanblik de verbrande kleren en de verschroeide rug.

De ambulance die arriveerde was te laat om z'n leven te redden. Ook brandweerlieden hadden niet veel kunnen redden.

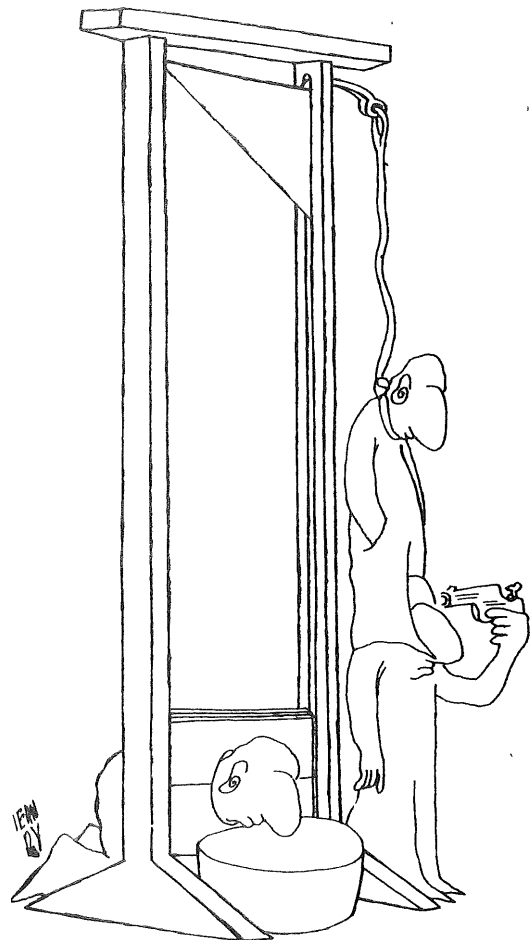
Die dag stond er in het stadsblaadje een klein berichtje over de brand dat luidde: "Vannacht rond drie uur is er op industrieterrein-oost een deel van de fabrieken afgebrand, de oorzaak is waarschijnlijk een ontploffing,

één man werd dodelijk gewond. Naar de dader wordt gezocht." En twee dagen later: " De directeur van de fabriek is donderdag j.l. dood aangetroffen in zijn woning. Men is van mening dat de ruïnering van de fabriek met deze zelfmoord verband heeft." Daarna heeft men nooit meer iets van de zaak gehoord.

Liesbeth, 1C.

Bij de AVRO zit U goed. Behalve in de directie.

Van de kosten, die verbonden zijn aan de sluiting van kerncentrales, kunnen de enorme hoeveelheden traan-gas op de rekening worden afgetrokken.

Een haastig interview met Drs.P., afgenomen op donderdag 21 januari in de auto van de heer Princée, rijdend van het station in Den Bosch naar Beekvliet (en terug).

- U heeft Economie gestudeerd, maar bent nu helemaal niet werkzaam in die sector. Heeft U daar spijt van?

P. Ik heb in Rotterdam de Hogere Handelsschool doorlopen en wel Bedrijfskunde. Rotterdam als stad trok me erg aan, met zijn grote haven en mensen uit allerlei Herenlanden. Tja, het was mijn romantische inslag die me vooral naar die stad bracht. Maar ik voel me nu heel gelukkig met mijn huidige werk.

- Hoe komt U aan Uw artiestennaam Drs.P.?

P. Als eerstejaars-student zong ik wat, om zo van de andere-jaars af te komen. In die tijd werd het minderwaardig gevonden als je Drs. voor je naam plaatste. Ben daarna een tijdje werkzaam geweest in Copywriting-bureau. Via , via in contact gekomen met Willem Duijs. Mijn eerste plaatje was een particuliere productie met 'naantal vrienden in Djakarta. Ik hield veel van reizen in die tijd en zodoende was ik ook een keer in San Francisco. Daar kwam ik in contact met vice-president van R.C.A. Via R.C.A. met zijn vele technische mogelijkheden in New York een plaatje kunnen opnemen. Oplage was 4 stuks. Terug in Nederland vond men het plaatje een leuk idee voor het lustrum. Was alleen bestemd toen voor studenten, reunisten en relaties. Op een gegeven moment kwam Duijs het plaatje onder handen. Hij wilde het plaatje op de radio voor het Nederlandse volk draaien, maar moest eerst een naam hebben voor op de hoes. Hij was het die Drs.P. voorstelde. Ik van mijn kant vond het een goed idee. Je kunt bijvoorbeeld een goochelaar Prof. Simalabim noemen, dus waarom dan niet Drs.P. Voor mijn boeken gebruik ik de titel Drs.P. niet en zeker niet voor mijn naam bij serieuzere zaken.

- Maar op de bundel Plezierdichter, van Uw hand, uitgegeven bij Bzztoh, staat wel Drs.P.

P. Ja, dat is ook een vergissing. Maar ze hebben die naam gebruikt om publicitaire redenen, omdat het zo onderhand een begrip is geworden.

- Waarom via deze weg van optreden en bundels plezierdichten? Waarom bijvoorbeeld geen literaire boeken?

P. Ik heb eigenlijk nooit literaire ambities gehad.

- Wat doet U nu precies, wat is Uw dagtaak?

P. Ik ben schrijver van versvormen en bundels plezierdichten. Dan heb je je dagelijkse huiselijke leven, de post en natuurlijk 's-middags en 's-avonds vaak optredens.

- U treedt erg veel op op societeiten en scholen. Is dat niet wat beperkt, sluit U daarom geen groot publiek uit?

P. Daar zijn de mensen meestal geïnteresseerd in mijn pogingen ze te wijzen op de mogelijkheden die de taal biedt i.v.m. versvormen. Maar iedereen die interesse heeft kan komen, ook afgestudeerde psychologen.

- U noemt zichzelf geen cabaratiër, waarom niet?
- P. Ik heb nooit scholing gehad hoe ik me op het toneel moet bewegen en zo. En ik heb ook eigenlijk nooit theaterlijke ambities gehad.
- Wat vindt U de beste vorm van humor?
- P. De Engelse humor. Programma's als Monty Python, de Muppetshow en Soap vind ik geweldig en ik kijk daar altijd graag naar. Maar de Amerikaanse humor is ook heel aardig, maar iets te snel.
- Kijkt U veel TV?
- P. Ik kijk niet zo ontzettend veel, maar af en toe vind ik het wel eens leuk om even te kijken naar die amusementprogramma's, zoals Jos Brink, maar dan alleen om te kijken wat er weer voor ontzettend domme en stomme dingen op de TV komen en ik hou het dan ook meestal niet zo lang uit voor zo'n programma.
- Wat vindt U van Koot en Bie?
- P. Die vind ik geweldig. Die zijn eigenlijk veel te groot voor Nederland, met zo'n beperkt taalgebied. Als zij in Engeland of Amerika geboren waren, dan zouden ze nu wereldberoemd zijn.
- Men vindt U nog iemand van de oude stempel. Zou U niet liever in een vroegere tijd geleefd hebben?
- P. Ik zou bijvoorbeeld heel graag de 18e eeuw meegemaakt willen hebben. Verder zou ik heel graag in 1920, na Wereldoorlog I, geleefd willen hebben, als volwassen persoon tenminste, want nu was ik nog maar een heel klein kereltje. Dat was een tijd met zoveel vooruitgang, weliswaar mondde het uit in een crisis van 1929, maar toch.
- Kijkt U nu niet alleen naar de bovenlaag, de bevoorrechte klasse?
- P. Jazeker. Maar dat doet in zo'n geval toch iedereen, wanneer je hem vraagt wanneer hij het liefst zou leven. Kijk, het maakt natuurlijk niets uit of je als arme in de 18e of 19e eeuw zou leven.
- U heeft verscheidene gekke uitspraken over vrouwen gedaan?
- P. Ja dat klopt. Die heb ik inderdaad overdreven overladen met spot en ironie om me af te zetten tegen het fanatisme van de vrouwenbeweging.
- Helaas krijgen we het niet helemaal meer af, want we staan al voor het station, maar in ieder geval heel hartelijk bedankt.
- P. Nou, ik moet zeggen dat U een heel leuke school heeft met een zeer goede omgang tussen leraren en leerlingen en het feit dat zo 2 kinderen mee kunnen in de auto vind ik erg leuk. En zich tot de heer Princée wendend: "Doet U nog de groeten aan die aardigste vrouwelijke collega van U", waarna Drs.P. uitbundig zwaaiend het bordes van het station opging om de trein terug naar Amsterdam te nemen.

Minka en Bart.

WAAR CIJFERS VOOR ZOULDEN DIENEN

- Ze zijn een soort getuigschrift voor hun latere werkgevers.
- Ze zijn een mededeling voor thuis.
- Ze zijn de basis waarop de leerling overgaat of blijft zitten.
- Ze vormen voor de leerling een simpel overzicht van zijn prestaties naast die van zijn klasgenoten.
- Ze laten iets zien van het karakter van de leraar en van zijn manier van lesgeven.
- Ze worden gebruikt als dreigmiddel, als straf en als beloning.

Interview met ATE DE JONG (28 jaar), filmregisseur van o.a. "Een vlucht regenwulpen".

- Ik denk dat je op school wel niet zo bekend bent, hoogstens van een vlucht regenwulpen. Zou je daarom eerst iets over jezelf, je voorgaande opleiding en filmverrichtingen tot aan een vlucht regenwulpen willen vertellen?

ATE Natuurlijk eerst lagere school, daarna HBS. Toen ik 17 jaar was naar de filmacademie in Amsterdam.
Wat geluk gehad met opkomen, nooit film gemaakt en toen ik wist dat ik er heen wilde één 8 m.m.-filmpje van een kerk in mijn dorp gemaakt als toelatingsexamen, puur amateuristisch, maar niet laten zien, niet zó best. 4 Jaar op de filmacademie gezeten, van september 1970 tot juni 1974. Op een blauwe maandag nog filosofie gaan studeren, omdat ik dacht dat ik nooit zou gaan werken in het filmbedrijf, maar toen kreeg ik al geregeld assistentbaantjes bij films, dat ik daarin toch helemaal ben gaan werken. Vrij kort daarna mocht ik de film "Elkerlijck" van Jos Stelling monteren. In die periode opnameleiding bij een paar films, rotbaan, alles regelen tijdens de opnamen, maar wel leerzaam.

- Maar dan ben je behoorlijk snel tot grote films gekomen?

ATE Ja, ontzettend snel, ik denk de snelste van de filmacademie. Want Matthijs van Heijningen vroeg mij daarna 1 deel te regisseren van "Alle Dagen Feest", dat is een vierluik en ik heb daarvan de titelepisode geregisseerd. Na de voltooiing was ik daar zo ongelukkig mee, dat ik samen met mijn vriendin Blindgangers ben gaan verzinnen. Was mijn eerste lange speelfilm, *flm* heel goedkoop. Door die film volgende film kunnen gaan maken, "Dag Dokter" met Fons Rademakers als producent. Met Kitty Jansen, André v.d.Heuvel en Monique v.d.Ven (kleine rol). Slecht gelopen (slechtste van allemaal).

- Het valt me op dat je vaak met bekende Nederlandse acteurs en actrices speelt. In Regenwulpen ook.

ATE Ja, dat is waar. In Blindgangers ook. Ik vind het niet erg om met bekende mensen te werken. En bekendheid houdt meestal een bepaalde kwaliteit in. Ik houd ontzettend van acteurs. Het is geen voorwaarde om bekende te nemen, want minder bekende mensen kunnen best erg goed zijn, want Nederland zit best vol met goede acteurs. Maar op bepaalde punten wel handig. Dit is dan wel publicitair, commercieel dus.
Mijn 3e speelfilm wordt dan "Bekende gezichten, Gemengde gevoelens", bij Baalfilm. Dat is absoluut een anderhoofdstuk. Gingen er van te voren van uit dat die alleen in filmhuizen zou draaien en later op de T.V. zou komen. Op dit moment gaat mijn hart van alle vier de speelfilms nog het meest naar deze film uit. Vond het het leukste om te doen, je stiefkinderen zijn je altijd het meest geliefd. Een die film heeft altijd zoveel weerstand opgewekt, dat ik nu nog altijd de neiging heb om die film te verdedigen, omdat hij het zo verdient. Geen kwalitatieve norm, maar puur emotionele band. Vreselijk leuk om met de acteurs van Baal iets te doen en bijzonder toneelstuk, erg moeilijk.

- Heeft Baalfilm iets met Theatergroep Baal te maken?

ATE Ja, toneelgroep Baal had dat toneelstuk in 1978/79 gespeeld en omdat zij 3 maanden niet in hun theater konden spelen. Toen heb ik voorgesteld om dat toneelstuk wat te veranderen en dan te verfilmen. Daar hadden ze ontzettend veel oren naar.

Vier van de acteurs hadden ook in het toneelstuk gespeeld, de andere vier kwamen ook van Baal.

Hierna kwam Regenwulpen, in hetzelfde jaar opgenomen.

- Wat vindt jij het belangrijkste van filmen?

ATE Op het 1e niveau het verhaal, dan denk je puur naar de mensen toe. Want voor mijzelf is iets heel anders belangrijk.

- Wat dan?

ATE Nou, wat mij het meeste aantrekt in een film, waardoor ik ontroerd word, welk idee en filosofie erachter zit.

- Heb jij geen bepaald idee, waarna je je films wilt maken, wat je in je films naar buiten wilt brengen?

ATE Ja, ik denk het wel, maar moeilijk te verwoorden. Ik voor mijzelf kan er een overeenkomst in zien, die waarschijnlijk niemand zal zien. Heel vaak mannelijke hoofdrolspelers, iemand die zich op dat moment afzet tegen een maatschappelijk fenomeen. In Regenwulpen gaat Maarten zich afzetten tegen zijn gereformeerd verleden (geloof).

- Heb je geen visie van de wereld die je in je films naar voren wilt brengen?

ATE Het gekke is dat ik die wel heb, maar dat ik denk dat die nog zo goed naar buiten toe komt. Nog niet helemaal gerijpt, ben nu 28, eigenlijk nog wel jong. Denk dat mijn visie op de wereld, sociale verhoudingen enz. en mijn politieke bewustzijn zijn rijpheid pas na mijn 30-ste zal krijgen.

- Denk je dat je dat dan nog in commerciële films kunt verwerken?

ATE Denk het wel. Kan alleen maar verwijzen naar anderen, bv. Stanley Koubrick; zo'n duidelijke visie van wat hij van de wereld vindt en die films worden ook nog heel veel bekeken.

Maar ja, Koubrick is een geniaal filmmaker en dat ben ik natuurlijk niet of in ieder geval nog niet. Uiteindelijk vind ik het enige wezenlijke waarmee je met films bezig moet zijn, je persoonlijke filosofie is. Je moet als maker uitdragen wat je vindt van de wereld; hoe de mensen reageren, wat onrechtvaardig en rechtvaardig is, wat warmte en geen warmte is. Voor die filosofie moet je een kapstok hebben. Die kapstok is het verhaal. Ik ga er een beetje van uit dat je die dingen niet te nadrukkelijk de mensen voor moet schotelen. Ik vind dus wel elke film een politieke is: zelfs "Vier vuisten hebben een tropenkolder".

Ze geven met die homofiele piraten wel degelijk commentaar op een maatschappelijke stroming. Maar niet iedereen legt een film hetzelfde uit. Mijn politiek bewustzijn kwam nog het sterkste naar voren in de Baalfilm.

- Vind je die film het mooiste omdat je daarin het meest je eigen ideeën hebt kunnen doordrijven?

ATE Nee, dat zou ik niet willen zeggen, want die ideeën zijn natuurlijk heel sterk gevormd door de schrijver van dat stuk, Botha Strauss. Ik zou niet willen zeggen dat ik het daar het meeste mee eens was in die film. Maar kijk, de wereld is een ontzettend complex geheel. Je kunt niet alles tegelijk behandelen. Op het moment dat je Regenwulpen maakt, moet je je bezighouden met het geloof, maar je kunt niet nog ook de 3e wereld, Vietnam, homofilie enz. daarin verwerken. Hoewel, ik vind het nog best wel iets te maken te hebben met homofilie, bijv. het dubbel-personage, maar heel verdekt.

- Hoe zie je jouw taak als filmregisseur?

ATE Een filmregisseur moet iedereen op zijn gemak stellen. Doordat hij iedereen op zijn gemak stelt, probeert hij iedereen zijn beste kunnen naar buiten te laten brengen binnen de opzet die je hebt, en niet zijn beste kunnen te laten geven van wat hij zelf wil, want anders loopt alles tegen elkaar in. Dus regisseren is niets anders dan iedereen zeggen wat hij moet doen en iedereen stimuleren dat hij dat op de beste manier moet doen.

- Je zegt ergens dat je de beste Nederlandse acteurregisseur bent. Wat is het verschil met andere regisseurs als Paul Verhoeven en Wim Verstappen, die toch ook heel goed met acteurs zullen kunnen opschieten?

ATE Een groot verschil, ik hou heel erg veel van acteurs. Wim is niet zo dat hij acteurs haat, maar hij is bang voor acteurs, een beetje. Ik ben natuurlijk een nieuwe generatie, Wim en Paul zijn allebei veertigers, om het maar onaardig te zeggen, anders opgegroeid in een iets andere traditie. Kijk, ik houd van acteurs, ik had misschien wel veel liever acteur willen worden. Dat betekent dat ik het menselijke aspect van acteurs het belangrijkste vind dat naar buiten komt. Ben dus niet bang voor acteurs. Ik vind dat acteurs een heel belangrijk onderdeel zijn van een film en andere filmmakers, generaliseer nu wel, zijn over het algemeen wel bang voor acteurs, omdat dat het enige is wat je niet in de hand hebt. Een tafel zal blijven staan, zoals jij hem wegzet, maar een acteur doet dingen die je niet kan controleren, die je niet in de hand hebt, dat maakt ze een wisselbare factor. Dat zou je als filmmaker, waar je alles in de hand wilt hebben, angstig kunnen vinden. Ik vind dat dus geen beklemmende factor, ik vind dat eerder een factor die het alleen maar mooier kan maken, als die mensen ineens iets doen, wat je niet verwacht. Als het niet goed is, vertel je het wel, als het wel goed is, is het alleen maar meegenomen.

- Jij denkt dus dat je een betere band kweekt met acteurs?

ATE Ik denk dat ik een persoonlijk sterkere band kweek. Dat wil dus niet zeggen dat dat betere acteursprestaties hoeft op te leveren want acteren voor film is een heel vreemd fenomeen en is niet te vergelijken met acteren voor toneel.

- Had je ook met Jeroen Krabbé al zo'n goede band, voordat je met de film begon?

ATE Ja en ik denk ook dat dat een deel van het succes van de film uitmaakt.

- Het scenario is toch, ondanks pogingen van Ron Kaal, grotendeels door jou geschreven?

ATE Van Kaal zijn script 99% weggegooid, één bladzijde van over gehouden. Mijn scenario geworden, zo'n totaal rotscript wat die jongen geschreven had.

- Jij was meteen enthousiast over het boek. Had je toen al meteen een globale voorstelling van het boek hoe je het zou willen verfilmen;

ATE Ja, ik had heel snel het gevoel dat het een soort trage komedie moest gaan worden.

- Botste het daarom zo erg met het scenario van Ron Kaal?

ATE Ja, dat is moeilijk te zeggen. Ik had zelf een 1e versie van het script gemaakt. Toen gebeurde er weer een paar maanden niets en ik had het gevoel dat die 1e versie niet goed genoeg was. Veel te complex, meestal bij 1e versie. Ik dacht dat het verstandig zou zijn om er een onafhankelijk iemand bij te halen die het script nog eens zou herschrijven. Toen op Ron Kaal uitgekomen

en dat bleek gewoon een vergissing geweest te zijn. Maar dat was niet omdat ik dacht dat mijn eigen zin niet genoeg doorgedreven werd, want als iemand iets beters schrijft dan heeft het geen zin om je eigen zin door te drijven. Maar dat was het gewoon niet.

- Hoe kwam het dat je je tot dat boek aangetrokken voelde? Komt dat omdat je persoonlijk ook een bepaald verband ziet tussen jezelf en de hoofdpersoon van dat boek?

ATE Ja, dat was wel zo. Ik ben niet letterlijk zo opgevoed maar toch heel dicht ertegen aan en in die jeugdscenes herkende ik ongelooflijk veel van mijzelf en de weersgesteldheden die steeds veranderen, wat zo'n bepalende factor is voor je in je jeugd, wanneer je op het platteland woont: je leeft met seizoen en je leeft heel anders dan in de stad. Maar ook de emotionele herkenbaarheid was heel groot, want die verlegenheid die die Maarten heeft, heb ik ook gehad, of misschien nog wel, maar nu makkelijker, want je weet dingen beter te verstoppen. Een ik werd erdoor ontroerd en heb er om gelachen. Ik vond het idee wat erachter zat, de afrekening met het geloof, de moeite waard om op een andere manier te vertellen, zodat meer mensen er kennis van zouden nemen. Moet een boek natuurlijk niet letterlijk kopiëren, want dan kun je het beter een boel laten.

- Maar een film is toch altijd al anders?

ATE Ja, inderdaad, want je geeft altijd al een visie, want je visualiseert al, want op het moment dat ik Jeroen Krabbé neem voor de hoofdrol is voor veel mensen Maarten anders geworden.

- Vind je dat niet zonde, want Jeroen Krabbé heeft toch niet dat beeld wat Maarten heeft, het klopt niet erg, moet je aan wennen.

ATE Jeroen heeft een absoluut stigma, iemand door velen niet gewaardeerd, veel blijspelen gedaan. Vond het geen bezwaar, anders had ik het niet gedaan, vind hem een goed acteur en mag verwachten dat hij zich zo met een rol bezighoudt, dat hij die rol ook goed naar buiten kan brengen.

- Zijn natuurlijk nog meer goede acteurs, die niet die naam hebben als Jeroen Krabbé?

ATE Nou, ik vond hem de beste. Zou bijna moeten zeggen, wie anders. Jeroen is een goed blijspelacteur. Kan komische rol aan en is goed dramatisch acteur, klassiek toneel gespeeld, vroeger de bekende drama's (Shakespeare) gespeeld. Kan beide facetten die ik dacht dat belangrijk waren voor die film, spelen. Maar absoluut waar, dat we heel veel tegenspraak hebben gehad tegen zijn keuze, meer vooraf dan achteraf. Maar ik vind dat hij het goed doet.

- Vlucht Regenwulpen, autobiografisch voor M.'t Hart, hé?

ATE Wordt voor M.'t Hart een beetje overdreven, heeft het wel, niet 100%.

- Toen je begon te filmen, contact gehad met 't Hart van te voren?

ATE Ja, maar daar is niets uitgekomen. Twee keer met hem gesproken. 1e keer om heel letterlijk bepaalde locaties te vragen uit het boek (weiland, school, jurk). 1x met ons mee geweest om langs die locatie te rijden en 1x met Jeroen een paar uurtjes gepraat en voor de rest wilde hij er niets mee te maken hebben. Hij heeft het script nooit gelezen. Bij het filmen een paar keer langs geweest. Hij gaf geen commentaar. Jullie zijn filmmakers en ik begrijp niet hoe het kan en volgens mij kan het niet.

- Hij vond de film erg goed, was erg enthousiast, hé?

ATE Ja, dat mag hij ook wel, hij heeft er zoveel extra boeken door verkocht.

- Flashbacks, alleen bedoeld om zijn belemmerde jeugd mee te geven zijn afzondering en strenge opvoeding.

ATE Ja, dat is wel de hoofdzaak. Ik noem ze zelf bijna nooit flashbacks, maar puur herinneringen, omdat hij zelf er ook vaak bij aanwezig is. Een echte flashbock is een ingreep van de filmmaker, nu is alles natuurlijk een ingreep van de filmmaker, maar dit is heel sterk gedacht vanuit de hoofdpersoon.

- De ontknoping van deze film, het overwinnen van zijn frustraties komt dat door de dood van zijn moeder of met het afrekenen van zijn geloof a.h.w. in die scène met die kerkbroeders?

ATE Nou, ik vind de ontknoping dus liggen in de eindscène, wanneer hij met die zus naar bed gaat. De voltooiing van de opdracht is iets wat voortkomt uit de afrekening met het geloof. Die scène met die kerkbroeders is een scène die nodig is om naar het einde toe te komen. Dat is een van de laatste stappen. Om aan de opdracht te voldoen, moet hij met een stel dingen afrekenen. Dat is met zijn verleden - geloof - Martha - dat is de vriendschap die hij verliest met Jacob - dat is zijn moeder. Jacob die spoort hem de hele tijd aan, maar zodra er een redelijke gelegenheid is, kapt hij zelf toe, de schoft, terwijl hij 4 dagen tevoren getrouwd is. Op de reunie spreken ze elkaar dan ook niet meer.

- In die scène van de dood van zijn moeder zie je wel de vlucht Regenwulpen voorbij vliegen. Wat is daar dan de symbolische waarde van?

ATE Had het gevoel dat je die Regenwulpen niet weg mocht laten als je het boek verfilmt "Een Vlucht Regenwulpen". De kracht die de Regenwulpen in het boek hebben is zonder meer veel sterker dan in de film, want in het boek wordt het helemaal beschreven en gezegd dat het hele zeldzame vogels zijn. Dus op het moment dat zijn moeder sterft en hij ziet die Regenwulpen, is het een zeldzaam moment dat hem heel vreugdevol stemt. Zo'n omschrijving is bijna niet emotioneel weer te geven alleen in beeld. Je zou het met een stem moeten doen die dat zegt, maar dat botste met de stijl van de film. Het is een beetje een sfeeraanduiding, hij huilt niet bij de dood van zijn moeder, want heel organische dood, niet droevig en een oplossing dat ze sterft.

- Hij herkent later in de zus van Martha a.h.w. zijn moeder?

ATE Ja, zeker in die scène voor de spiegel, wanneer ze haar haren kamt. De film heeft natuurlijk heel veel met een Oedipus-complex te maken; dus de opstand tegen de vader en de liefde voor de moeder. De vader is het symbool van het geloof en de standvastigheid. De moeder is het symbool van de warmte en de liefde. Die warmte en liefde heeft zich nooit 100% kunnen uiten door dat geloof. En daarom is de vader, die zo weinig in de film voorkomt, minstens zo belangrijk als de moeder, komt steeds als storende factor, is steeds de belemmerde factor.

Wanneer hij naar dat vuur kijkt, geeft de vader de moeder een zoen, dat is de zoen die hij zijn moeder altijd heeft willen geven, en die zijn vader onmogelijk maakte.

Van dit soort dingen weet ik nooit hoeveel er aan opgepikt wordt, maar als het er niet in zit, maakt het de film veel schraler

Mensen kijken naar een film, en vinden hem leuk, en daaronder zit er nog een hele laag van dat aspect (waarover na te denken valt).

Daarentegen wanneer je je alleen maar toegespitst zou hebben op de verhouding van vader-moeder-Maarten en het geloof, dat je je dan teveel beperkt zou hebben. Ik denk dat je die lagen door elkaar moet halen.

- Veel kritiek overdreven onhandigheid van Maarten. Hij zegt: soort schild t.o.v. vrouwen, ook niet bedoeld als komische effecten met commerciële

achterliggende gedachte.

ATE Wel bewust ingedaan, niet met het idee voor het grote publiek. Dramatisch gezien voor het verhaal veel duidelijker dat je, als je hem eerst hele onhandige man laat zijn en langzaam dat laat verminderen en dat de situatie tegen hem keert. In het begin maakt hij het komische van de situatie uit, maar later is de situatie op zich vreemd, maar hij is daar vrij normaal in. Om dat aan te duiden geeft iets weer van zijn karakter. Hij spreekt wat onhandig, weet zich niet zo goed te gedragen. Het beste voor elke film is dat de hoofdpersoon een verandering van karakter heeft. Meer om dramatische dan om komische redenen. Maar er is wel kritiek geweest dat dat iets te overdreven in het begin was, ja.

- Later in gesprekken met prod. M.v. Heyningen en Ron Kaalmet zijn 3, werd er besloten dat er meer komische effecten in moesten komen. Is dat dan een producent die dat doordrijft?

ATE Nee, dat was ik in dit geval. Ik vond dat dat geaccentueerd moest worden. Toen ik het boek gelezen had, vond ik het ongelooflijk grappig. Die onhandigheid van die man vond ik zo typerend, dat ik vond dat die er sterker in moest zitten. Matthijs was het wel met me eens. We dachten dat als de situaties niet leuk genoeg waren, dat de ontroering ook nooit door zou komen.

- Wist jij op de filmacademie dat je al behoorlijk commerciële films wilde gaan maken?

ATE Ik wist wel dat ik heel graag films wilde gaan maken voor de grote bioscopen en dat houdt a priori in dat ze commercieel zijn.

- Niet algemene tendens op filmacademie?

ATE Nee, zeker tegenovergestelde, maar comm. vieze bijmaak, die ik toch niet voel: ik bedoel, ik vind het heel prettig als mijn film door veel mensen gezien wordt, blijkt dus commercieel te zijn. Eigenlijk bepaal jezelf niet of een film commercieel is of niet, je houdt er wel rekening mee, maar heel beperkt, want je zegt niet: ik laat ze 3x vechten en 2x met elkaar naar bed gaan, dan zal de kassa wel rollen, maar het publiek bepaalt dat.

- Totale budget van jouw film is 9 ton. Is dat een gemiddelde voor de Nederlandse speelfilms van de laatste jaren?

ATE Nee, in 1980 ligt het gemiddelde zo rond de 1,3 miljoen gulden.

- Rel geweest om inzending Oscar-prijs, waarbij VR ook betrokken bij was?

ATE Ja, dat klopt. De rel is dat wij vonden dat of VR of het meisje met het rode haar" zou moeten worden ingezonden, maar er is een geflopte film ingezonden, comeback, die maar door + 2000 mensen gezien is. Heeft matige kritieken gehad en is absoluut een zwakke film.

- Welke criteria worden daarbij dan gebruikt.

ATE Dat is het vervelende. Er is een representatieve vertegenwoordiging. Maar er was zo'n naijver. Er waren mensen die niet op Regenwulpen wilde stemmen, zodat die op "het meisje met het rode haar" stemden en omgekeerd. Herstemmingen kwamen er niet uit. Op een gegeven moment stelde iemand Comeback voor. Iedereen zei dat dat niet kon maar ze waren zo door het dolle heendat die ingezonden is. En niemand is er dus gelukkig mee, zelfs de jury vindt dat ze een slechte daad gedaan heeft.

- Laatste tijd erg veel Nederlandse speelfilms, die het allemaal behoorlijk tot goed in de bioscopen doen. Wat vind jij van het peil van de huidige Nederlandse films en kun je van een opleving spreken?

ATE In het algemeen dat het heel goed is en dat het steeds beter wordt. Opleving die al iets langer duurt, al de laatste 5 jaar. Mensen vergeten vaak dat je hier in Nederland alleen de beste Amerikaanse films ziet, maar de echte slechte komen hier niet. In Nederland krijg je echte Nederlandse films te zien. Over het algemeen beginnen de Nederlandse films heel sterk te worden en ik denk zelfs dat we aan de rand staan van een internationale doorbraak, maar dan moet het huidige peil, tenminste het artistieke peil als in Regenwulpen, het meisje met het rode haar, Charlotte, het teken van het beest, en niet zoiets als Joep Meloen, de komende 3 jaar gehandhaafd blijven.

- Wat vind je van de film de Afstand, van Leon de Winter, Jan v.d. Velde en René Seegers?

ATE Vond ik niet zo geslaagd. Erg integer qua bedoelingen, maar de manier waarop hij gemaakt is vond ik tamelijk knullig. Ten eerste wanneer je een film maakt die zich zo sterk concentreert op dingen die in het verleden gebeuren, dan moet dat verleden een resultaat krijgen in het heden. Dat resultaat krijgt het alleen maar in die scène met die prostituée, en dat is te klein. Verder vind ik de manier waarop het verhaal verteld wordt tamelijk a-dramatisch. Film begint, krijgt 8-mm filmpjes te zien en na + 20 minuten weet je in feite waar het probleem van de film ligt, en zo gauw dat gebeurd is, moet je een ontwikkeling in de film krijgen, die een verandering is van het voorafgaande. Je wordt niet benieuwd gemaakt wat die jongen verder zal gaan doen.

- Wat zou U er dan mee gedaan hebben?

ATE Ik had bijvoorbeeld gezorgd dat in de eerste 10 minuten naar voren kwam dat die jongen vindt dat zijn leven moet veranderen en dan een strijd dat hij bezig is te proberen zijn leven te veranderen, mede bepaald door wat hij in het verleden ziet. Maar ik zou het veel actiever in het heden gemaakt hebben.

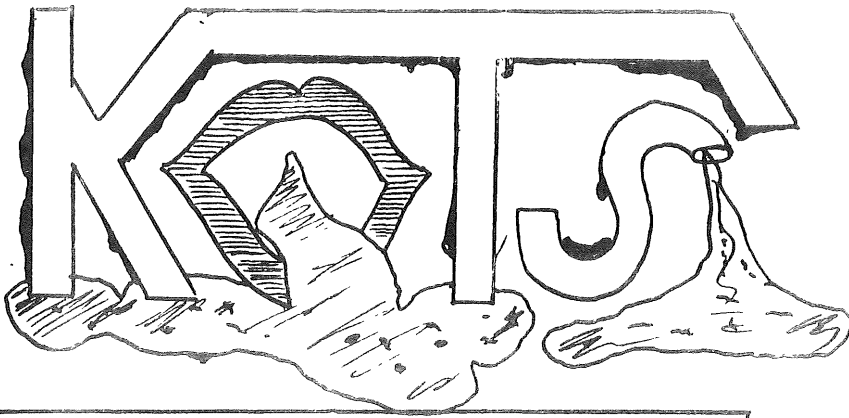
- Maar de kracht van die film zit hem juist in die passieve, statische rol van de hoofdpersoon, die zijn hopeloosheid uitdrukt.

ATE Voorzover die film kracht heeft, zit hij inderdaad daarin. Er is een vrij grote controverse tussen dat driemanschap en mij. Wij zijn van dezelfde generatie. Onze manier waarop wij het brengen, verschilt. Zou kunnen zeggen dat ik het naar een breder publiek in de bioscopen breng en zij naar de filmhuizen. En dan zijn zij veel te theoretisch. Ik ga te gauw op mijn gevoel. Als er een filmmaker zou zijn met hun verstand en de intuïtie en de filmmakerskunde van mij, dan zou je een geniaal filmmaker hebben.

- Heb je nog filmplassen voor de toekomst en kunnen wij van jou binnenkort iets nieuws verwachten?

ATE Er is niets zo vernietigend als succes. Als je succes hebt, dan is het heel moeilijk om verder te gaan. Je moet emotioneel toch heel veel verwerken. Ik zou wel willen, maar ik word zelf steeds kritischer. Is het wel goed genoeg, goed verhaal in? En je moet ook rekening houden met eisen van subsidieverleners, zoals het Bioscopenbedrijf. Op dit moment krijg je heel moeilijk geld voor een film, die niet op een boek gebaseerd is. Daar heb je mee te maken. Dus ik lees behoorlijk wat af de laatste tijd.

Bart.

DOOR ZEKER WETEN
 ZUIVER METEN

toptien's

"T.V. PRODUCTEN"		
1	"DALLAS"	avro
2	"MIES"	avro
3	"SONJA OP MAANDAG"	varia
4	"LARRÉ-SHOW"	avro
5	"DYNASTY"	voo
6	"SHOWBIJZQUIZ"	tros
7	"BABELONIE"	avro
8	"E.O. RO'DUIT"	ec
9	"FRANK KRAMERSHOW"	kro
10	"T.V. PRIVÉ"	tros
"FILMS"		
1	"JOEP MELOEN"	
2	"LE JOUET"	
3	"LAST TANGO IN PARIS"	
4	"LA REMARQUE DE BEAL BESTE"	
5	"CALIGULA"	
6	"CHRISTIANE F."	
7	"CLEOPATRA JONES"	
8	"DR. VLIJME"	
9	"PASTORAAL '43"	
10	"ZOMBIE'S"	

Eindelijk nu ook eens 'n toptien van de meest walgelijke programma's tussen de "poppolls" populariteits-enquetes etc. etc. Opvallend, maar toch niet onverwacht, is de "top"-positie van het pulpfeuilleton "DALLAS". (bij de AVRO-enquete de populairste buitenlandse serie.) Een ander AVRO wanproduct treffen we aan op nummer twee; "MIES". Deze misselijk makende quasi goednieuws-show hebben we gelukkig achter de rug, net als de opvolger de "CARRE-SHOW" met beauty case Kees ter Bruggen. "SONJA OP MAANDAG" staat er naar mijn mening lichtelijk misplaatst tussen. Programma's die ik hier echt "mis" zijn o.a.: The Hulk, Weekendkwis, de Tedschow, Wie van de drie, twee koningskindereen nog veel en veel meer.

FILMS:

"JOEP MELOEN", het kassucces van onze "nationale komiek" scoort overtuigend op de eerste plaats, en niet onterecht neem ik hierbij te mogen opmerken. Deze film (om het zo maar gemakshalve te noemen) is als het ware bij voorlaet al kant en klaar voor uitzending door, om maar iets te noemen, de "TROS". Voor diegenen die "Last tango in Paris" hebben genoemd; hebben jullie het wel helemaal begrepen? Christine F. is voor mij ook zeer zeker niet 'n film om van te kotsen, daarentegen de hekkedruiter "Zombie's" zeer zeker van wel.

Gegevens afkomstig van 'n door het "KARILJON" zelf georganiseerde enquete verdeeld over alle klassen.

Cecile + groep/ Jos + groep.

NAAR DE TED-SHOW

Woensdag 27 januari ben ik naar de Ted-show geweest. We zijn er met ongeveer 120 Gestelnaren naar de Lievekamp in Oss geweest.

We waren supporters van Michèl de Bakker, die sinds kort een kapsalon in de Spijt geopend heeft. Zoals jullie gezien hebben (zaterdag 6/2) heeft hij een gedeelde tweede plaats behaald. De show is een beetje anders (eigenlijk een beetje veel) dan op T.V. Bij de opname is alles veel uitgebreider en de leuke stukken dat iemand bijna valt of iets gekks zegt laten ze er uit. Want je had gezien dat het winnende koppel van de vorige keer een installatie kreeg omdat de mensen vonden dat dat niet eerlijk was. Maar toen zei die krullekop: "ja. maar dat is niet eerlijk nu heeft dat andere winnende koppel geen koptelefoon en wij wel!" Maar toen, (oh, oh) zei Tedje dat hij misschien de brieven wel had geschreven ha, ha, ha (wat er aan te lachen valt weet ik niet). We gingen er heen met twee bussen. Het was in één woord een hele belevenis. Jullie hebben het hoop ik allemaal zelf gezien. Ik nok hem, doe!

Een brugpieper/ een brugsmurf.

Goed nieuws schat, ik heb je net weer teruggewonnen.

Excellentie, mag ik u misschien attenderen op een merkwaardig plaatselijk gebruik: men kust hier de vrouwen en loopt over de grond, niet andersom."

DALLAS

Dallas is het programma dat iedereen onderhand wel kent. Het komt na een jaar ook wel je strot uit, want het gaat als maar over geld en liefde (oftewel scheiden). Ik kijk het nog wel elke avond gewoon om te kijken hoe ze elkander uitkaffereren.

Ik vind John III sprekend Kapteijns. Jullie niet? En dat stuk van een Bobby lijkt wel de heer Smits (uhum). Ik vind die Kristin ook een walgelijke showbal. Jr. ook.

Lucy vind ik wel knap, is dat iets voor de heer van Boekholt of de heer Kokx?

Enkele oudjes halen alle uitzendingen door elkaar. Bijvoorbeeld een oma die volgt Dallas op België, op Duitsland en op de Hollander en dan zegt ze weer/"kijk daar komt Lucy aan" en dan is het Miss Ellie. Maar ja het is me wat met die oudjes van tegenwoordig. In de Mad (een walgelijk stom gek blad) staat Pamela = Pumela (doordenken, dat doet de heer Smits ook altijd). Nou, nu is het weer op.

Een welgestelde brugklasser

Zo'n pleidooi voor gezond verstand,- ik bedoel de bijdrage van Dhr. P.vd.Marck in Kariljon 1981, afl.2 bl. 15,- is natuurlijk nooit weg. Ik wilde er zelfs een aanvullinkje op schrijven: Een pleidooi om dat gezond verstand ook te gebruiken, met name via enkele aanvullende kanttekeningen.

Ik wil eigenlijk niet spreken over enkele oneffenheden: Zoals het ontbreken van een definitie van de term "hollanditis",- of de gegevens waarop men "Beekvlies" als rustig moet beoordelen. Wat dit betreft: In de jaren tussen 1942 en nu ben ik hier met tussenpozen zeer geruime tijd geweest en rust was niet het eerste wat me daarbij opviel. Verder wil ik ook niet ingaan op vele tendentieuze woorden, zoals "mensen die amper weten wat over ze praten" (dat argument heeft voldoende boemerang-waarde om de argumentator te treffen),- "valse" voorlichting, "fanaten" en dergelijke.

Wat betreft NATO-STRATEGIE:

Bekend mag worden verondersteld, dat er weliswaar geen grote oorlog in het Westen van is gekomen,- maar tegelijk heeft het gewemeld van wat men met een understatement "conflicten" noemt. Verder heeft het aantal atoommachten zich uitgebreid omdat de grootmachten niet tot ontwapening kunnen komen. Of dat een succes is en hoe groot moge ter beoordeling staan bij gebruik van gezond verstand.

Een heel aparte vraag is, waarom men denkt dat zonder NATO "de" Russen zullen komen. En waar dan wel? De gebeurtenissen in Polen, [sjecho-Slowakije,- in het algemeen in Oost-Europa en ook in het nabije Oosten,- zijn inderdaad dreigend genoeg. Maar men dient er dan wél bij te bedenken, dat genoemde landen op de beruchte Jalta-conferentie min of meer zijn verkwanseld (mede door de vertegenwoordigers van de "vrije" wereld!) aan Rusland als satelliet-staten resp. invloedssferen. Erg genoeg, maar geen reden om te denken dat Rusland als zodanig streeft naar algehele bezetting van Europa.

"DE" Russen bestaan namelijk niet. Er zijn natuurlijk best een eventueel groot aantal Partijbonzen, die nog dogmatisch en doctrinair de leringen van Marx en Lenin letterlijk opvatten. Maar zij zijn op het grote aantal Russen niet zo sterk in de meerderheid en bovendien: Zij hebben de handen meer dan vol in eigen land. Het is zelfs zo, dat niet alleen Amerika, maar ook Rusland, zich arm betalen aan bewapening. En nog erger: Dat dit gaat ten koste van hulp aan de Derde Wereld. Voor wie dat uit menselijke overwegingen te weinig zegt, kan worden opgemerkt dat armoede en honger via ontevredenheid voeren tot agressie en dus oorlog. En gezien het steeds meer verspreid worden van kernwapens kan dat ook een kernoorlog worden. Wie zal het wie dan ook kwalijk nemen als hij met geweld het voedsel verovert dat hij nodig heeft en anderen door-draaien? De genachtegang van geleidelijk ontwapenen en daardoor meer geld vrij krijgen voor eigen en Derde-Wereld-welvaart is dus zelfs in strategische termen niet ZO dol.

En dan heb je nog de zeer pragmatische overweging:

Hoe stelt men zich voor dat "de" Russen komen (als ze dat in grote aantallen zouden willen)? Met treinen? Hoe veel treinen dan wel? Wie smeert de boterhammetjes voor onderweg? Wat kost met andere woorden wat men in een oorlog de "verbinding" noemt? En wat levert heel de operatie op? Rusland zelf heeft meer dan voldoende bodemschatten etc. om zich ALS de maatschappij-structuur daar eindelijk eens "model" zou worden uitstekend zelf te kunnen bedruipen. Kortom, huiswerk genoeg in eigen land.

Conclusie mag dus zijn, dat die GROTE paniek tegen "de Russen" met gebruik van gezond verstand dient te worden benaderd. Niet slapen, maar wel ECHT wakker zijn, en evenmin nachtmerries als sprookjes dromen. Want DE NATO.-strategie blijkt allerminst een oplossing en ver-Amerikaansing betekent zelfs economisch een verarming voor Europa, nog afgezien van (gebrek aan) cultuur.

ALS TWEEDE PUNT wou ik het even hebben over Enhanced (niet: entronced) Radiation Reduced Blast - wapens. Neutronen-wapens dus. Waarom Dhr. vd. Marck twee bommen van ongelijke explosie-sterkte met elkaar vergelijkt weet ik niet. Ik geef hier een tabel die is ontleend aan "Energie uit Atoomkernen" van Prof. Dr. J. Fast (ed. Natuur en Techniek, dec. 1980) Om mij onbekende reden worden wel twee gelijke explosiekrachten vergeleken, maar de afstand waarop de effecten worden geschat (gelukkig nog niet gemeten!!) is niet voor beide gelijk. Dat maakt de vergelijking overigens toch nog duidelijk genoeg.

Gevolgen van explosie van bommen van 1 kiloton (gevolgen voor mensenleven)

afstand van centrum van de explosie	Splijtingsbom	Neutronenbom
250 meter	400 doden	400 doden
900 meter	6000-10000 doden	
1200 meter		11000-18000 doden
2100 meter	4000-5000 ernstig gewonden	
2700 meter		5000-7000 ernstig gewonden

Zoals bekend, wordt een eventueel mogelijk gebruik van de neutronengranaat onder andere beargumenteerd met geringere aantallen slachtoffers onder de burger-bevolking en veel kleinere materiële schade. Dat van die materiële schade moge waar zijn, maar het gaat ook bij de neutronenbom eigenlijk niet eens op de eerste plaats over de acute slachtoffers te velde.

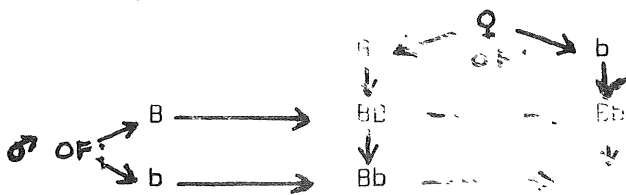
Het gaat om de GENETISCHE schade, aan mensen, maar ook aan planten en dieren, die zelfs voor wie niets om "Biologische evenwichten" zou geven toch minstens moeten worden beschouwd als voedsel voor mensen.

Want de moleculen die de erfelijke boodschappen bevatten worden OOK door straling aangetast. Biologisch gezien, - dus: met het oog op leven, - is deze genetische schade de diepst ingrijpende, omdat ze wordt doorgegeven, ook aan niet-slachtoffers van oorlogen van honderden jaren tevoren. Het gaat om voortplantingscellen, die op het moment van bestraling in voorstadia of meer of minder rijp aanwezig zijn. Er zijn natuurlijk graden van mutaties:

- waardoor cellen onvruchtbaar worden. Of hele mensen onvruchtbaar worden. Voor het nageslacht niet zo erg, want ze worden niet doorgegeven.
- zogenaamde dominante mutaties. Zij zijn zichtbaar als iemand van één van beide ouders zulk een afwijking over-erft. Zij zijn dus onmiddellijk te zien en te localiseren, en wie ze heeft kan het advies krijgen en/of opvolgen geen kinderen te krijgen. Daarmee kunnen ook deze mutaties worden opgevangen.
- zogenaamde "Recessieve" mutaties. Die moet je van 2 kanten krijgen willen ze zichtbaar zijn.

Als toelichting: Bij mensen is "bruine ogen" dominant, "blauwe" ogen recessief. Iemand die van één van beide ouders de factor "B" voor bruin krijgt, heeft dan dus bruine ogen. Blauwe ogen enkel als beide ouders "blauw" doorgeven. Als we de beide erf-factoren door letters aangeven, dan heeft iemand met blauwe ogen dus "bb" (gewoon kleine letter b voor blauw), maar iemand met bruine ogen kan "BB" hebben OF "Bb" want 1 x B is voldoende omdat het dominant is. Zo iemand met Bb geeft dus aan de helft van zijn kinderen de factor voor blauwe ogen door. In schema:

Bb x Bb,- voortplantingscellen: beide Of b Of B, dus

: op de VIER kinderen heeft blauwe ogen, met

ouders die beide bruine ogen "overerft" hebben (dus Bb),- MAAR: de HELFT van de kinderen heeft kans de factor "b" te erfen en toch bruine ogen te hebben. Hij zal beide met 50% kans weer overerven aan de volgende generatie. Analyseren we dat even:

- 1: Bb x Bb (1): zelfde als hierboven, dus 1/4 kans op bb en 3/4 kans op Bb-kinderen.
- 2: Bb x bb (2): 1/2 kans op Bb en 1/2 kans op bb
- 3: Bb x BB (3): 1/2 kans op BB en 1/2 kans op Bb

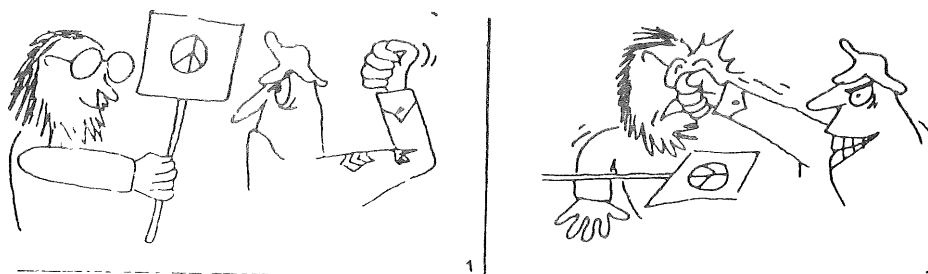
Dat wil dus zeggen dat iemand die Bb als erf-factorenpaar heeft voor oogkleur, de enige mogelijke combinatie met welke partner ook aan de helft van zijn kinderen doorgeeft. Passen we dit toe op stralings-beschadiging van voortplanting cellen, dan nemen we de kleine letter "b" voor beschadigd. Wanneer eenmaal de zoon van de trotse krijger, die zegevierend uit een neutronen-oorlog komt van zijn bestraalde vader zo'n stralingsbeschadiging (bedoeld dus het derde genoemde type, "Recessief" dus) heeft geërfd, dan zal die aan de helft van de kinderen worden doorgegeven. In huwelijk (1) kan doordat er 1/4 kans is

op "bb" dat worden opgemerkt en kunnen er eventueel opsporingen en maatregelen volgen. In huwelijk (2) is de kans op opsporing $\frac{1}{2}$ MITS ook de wederhelft beide mutanten heeft,- en in huwelijk (3) wordt een "kleine b" totaal NIET opgemerkt. Dat wil dus zeggen dat er bij bestraling van levende organismen vele mutanten mogelijk zijn die onopgemerkt generaties lang kunnen worden doorgegeven. Pas als er 2 "elkaar tegen" komen merkt men dat.

De optimist die dacht dat een verandering in een uitgebalanceerd organisme als een mens met zo'n slordige 10 miljoen code-boodschappen in zijn erfelijkheid ook wel eens een verbetering zou kunnen zijn, raad ik dringend aan eens een willekeurig onderdeel uit een eenvoudig machientje als een televisie-toestel door een willekeurig ander te vervangen,- wie dan nog verbetering vindt heeft enorm geluk gehad.

Wie de neutronengranaat als mogelijk wapen accepteert kan niet langs deze feiten heen. Deze genetische beschouwing is essentieel, wil men met gebruik van gezond verstand over NATO en ERFB-wapens denken. En aangezien er geen ramp vergelijkbaar is met genetische degeneratie omdat die onherroepelijk door-erft en niet meer te corrigeren is, is het zeer duidelijk voor wie een beetje gezond verstand gebruikt, dat het een erg goede NATO-strategie zou zijn, aan afschaffing van kernwapens de hoogste prioriteit te geven. Dat eist dan wel een wat intelligenter strategie dan krijgertje spelen en als stoute jongens met erg gevaarlijk speelgoed blijven spelen. Daar zouden werkelijk intelligente strategen eens al hun gezond verstand in moeten stopen.....

A. Verdonk.

Je moet het niet zien als ontslag Veenhuysen, maar als één enorme koffiepauze.

Ik zweer dat ik die vrouw nog nooit heb gezien.

De 4 vuisten hebben de tropenkolder

Eigenlijk leek het niet zo leuk om naar "de 4 vuisten hebben de tropenkolder" te gaan. Alleen die naam al..... Maar ja, we wilden naar de film en die andere was uitverkocht. Bovendien, je kon nooit weten Het was een film van Bud Spencer en Terence Hill, een soort variatie op de Dikke en de Dunne.

Heel veel mensen vinden hun films vol met vechtpartijen, erg grappig. "De 4 vuisten" gaat over twee mannen (gespeeld door Bud en Terence) die op zoek gaan naar een schat. Ze komen terecht op een exotisch eiland. Het is er prachtig; zon, zee, strand, vriendelijke mensen, ananassen en kokosnoten. In plaats van te genieten van dit paradijsje gaan de twee helden in de bloedhitte kuilen staan graven om de schat te vinden.

Enfin, na heel wat veronukkelingen en gewapper met de vier vuisten vinden ze de schat, die ze op een gegeven moment ook weer kwijtraken. Het verhaal was dus niet zo goed, maar dat was ook niet belangrijk. Het ging hem er namelijk om dat je zoveel mogelijk kon lachen om de knokscènes.

Ook andere komische effecten ontbraken niet: Een Zoeloestam, hele dikke mensen, een Japanner die dacht dat het nog oorlog was, mooie maar superdomme meiden et cetera....

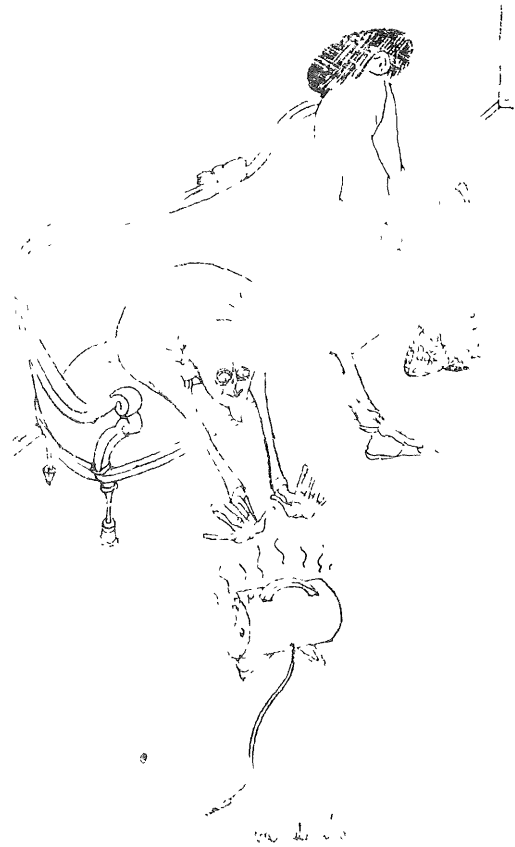
Ik heb nog echt zitten lachen. Wat een humor! Afschuwelijk! Humor die gebaseerd is op ideeën als: Kleurlingen zijn lelijk, dikke mensen grappig, vechten is leuk, geld hebben is belangrijker dan van iets genieten. Meisjes mogen alleen maar mooi en lief zijn en mannen moeten stoer zijn.

Naar zoiets gaan duizenden mensen kijken en lachen er om. Het is immers ontspanning. Tenminste niet zo'n film met een boodschap. 100% amusement en volkomen onschuldig.

Hoewel, onschuldig.....?

Ai.....

Heb jij je wel eens afgevraagd hoeveel vooroordelen, haat, agressie, discriminatie, egoïsme, et cetera, et cetera, dit soort films en zo veroorzaken?

Hier
had misschien
iets van het
L.L. Bestuur
kunnen staan
(?!?)

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE:

Tijdens een familiebijeenkomst in Schotland vallen 3 doden: de grootvader van Iris, haar neef, waarna de politie de familie huisarrest oplegt. Dan blijkt haar oom dood in de gang te liggen.

DEEL 3

Mijn oom Joseph was dus dood en er waren nogal wat mensen die een reden hadden om hem te vermoorden. Op de eerste plaats was Richard erg verdacht, omdat hij financieel nogal in de problemen zat. Ook mijn andere neven Kevin en Duncan zouden best wel eens zo in de problemen kunnen zitten dat ze er een moord voor over hadden. Nadat mijn vader de politie had gewaarschuwd, moesten we hen voor een in de salon komen om vermoord te worden. Toen Kevin naar buiten kwam schoot ik hem aan, omdat ik dacht dat hij de minste redenen had om een moord te plegen en de meeste informatie over wie dat misschien wél gedaan had. Ik bleek gelijk te hebben: Kevin wist te vertellen dat Duncan en Daniëlle elkaar allang kenden, maar dat ze kennelijk niet meer van elkaar hielden omdat Daniëlle nu met Roger verloofd was en Duncan met Denise. Nieuwsgierig vroeg ik hem of Daniëlle of Duncan samen in België waren geweest. Toen wist Kevin me nogal wat interessante dingen te vertellen: Duncan en Daniëlle hadden elkaar in Parijs ontmoet en waren samen verzeild geraakt in een vervelend zaskje en moesten hals over kop uit Parijs vluchten vanwege schulden. Dat had thuis nogal wat beroering gewekt en Daniëlle was ook nooit op 't landgoed geweest. Kevin kende haar alleen van een foto die hij toevallig op Duncan's flat gevonden had.

Hun vader had Duncan niet willen helpen omdat hij al vaker schulden had gemaakt en Duncan moest zelf maar zien dat hij aan voldoende geld kwam. Het was voor mij duidelijk dat óf Richard óf Duncan mijn oom had vermoord en dat Duncan en Daniëlle elkaar nog steeds ontmoetten ondanks hun verlovingsen.

Het enige wat ik niet snapte was waarom Robin vermoord was. Ik vertelde Kevin alles wat ik wist en we besloten Duncan en Daniëlle op de proef te stellen. We kwamen overeen dat ik Daniëlle heel "vertrouwelijk" (ze was immers

de verloofde van mijn broer) zou vertellen dat ik een heleboel over Duncan en de periode waarin hij in Parijs was geweest te weten was gekomen en dat ik de volgende dag op mijn verhoor dit alles aan de politie zou vertellen.

Zo gezegd, zo gedaan, bij de woorden "Parijse Periode" zag ik haar even verschrikt opkijken, maar meteen was ze weer de aandachtige toehoorder. Toen ik haar zo zag kijken bedacht ik dat Daniëlle er inderdaad meer vanaf wist en dat zij en Duncan wel eens dingen zouden kunnen doen waarbij ikzelf gevaar liep.

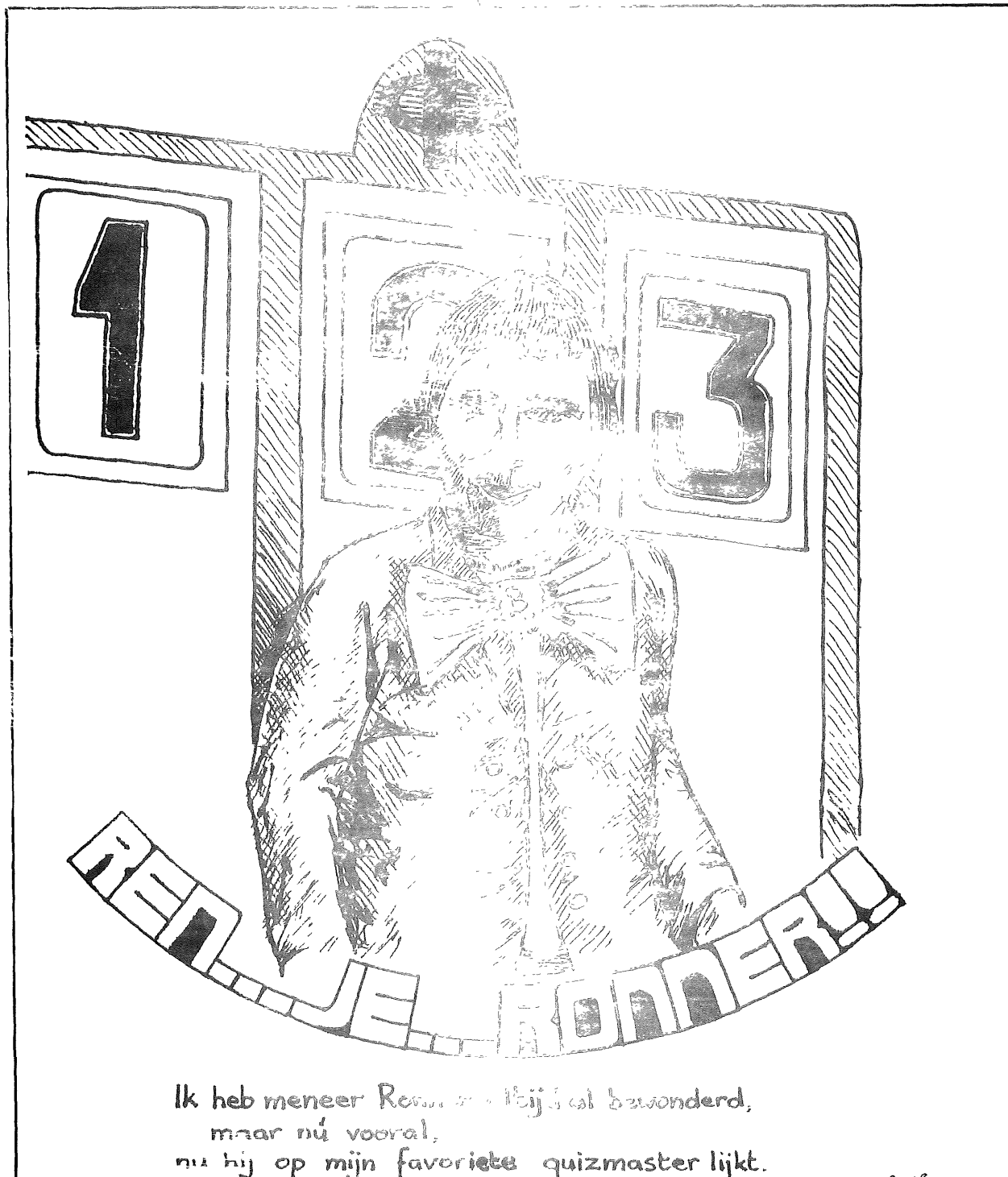
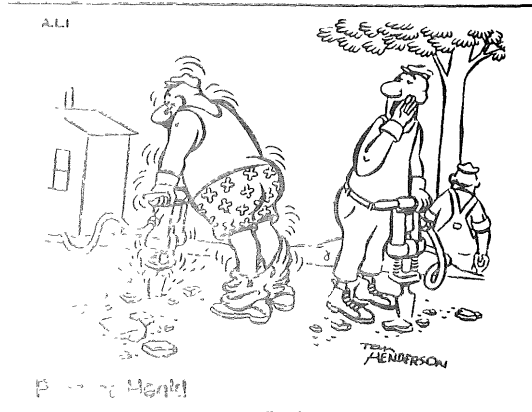
Toen ik aan Kevin vertelde wat ik dacht, stond hij erop dat we de politie erbij haalden.

Ondertussen ging ik een wandeling in de tuin maken om te bekomen van alle emoties. Plotseling hoorde ik achter me een geluid, ik draaide me om en zag het vertrokken gezicht van Daniëlle, ik voelde een stekende pijn in mijn hoofd en alles werd zwart. Toen ik langzaam bijkwam, hoorde ik hoe mijn vader en Richard aan de politie uitlegden dat ze hadden gezien dat Duncan en Daniëlle mij bewusteloos hadden geslagen en waren gevlucht toen zij hen eraan zagen komen. Toen zakte ik weer weg. Enkele dagen later hoorden we dat Daniëlle en Duncan gearresteerd waren en dat zij de moord op Robin en mijn oom hadden bekend. Het bleek dat de plotselinge dood van mijn grootvader heel gelegen kwam voor hen, alleen was het testament niet zoals ze gehoopt hadden en zou Duncan pas ná de dood van zijn vader zijn deel van de erfenis krijgen. Omdat de schuldeisers niet bepaald van plan waren om nog langer te wachten en ook omdat Duncan zijn vader haatte omdat deze hen niet wilde helpen, besloten zij hem te vermoorden. De reden waarom ze Robin vermoord hadden (dus niet Richard was van de twee die terugkwamen van de ochtendwandeling de moordenaar geweest, maar Daniëlle), was dat hij te veel van hun plannen afwist en dreigde het te vertellen.

E I N D E

Anita en Maria-Christina

Ik heb meneer Rennert altijd al bewonderd,
 maar nu vooral,
 nu hij op mijn favoriete quizmaster lijkt.

Gelieve
 1 volgende
 keer
 ondertekenen
 s.v.p. 1

DE LEERKRACHTEN AAN DE TAND GEVOELD

De Beekvliet Les-Top 16 geeft een gemiddelde tijd van drie lessen

		opmerkingen
1 Ronner	22.36'.45" minuten	no. 1 trofee
2 Kokx	25.09'.18" -	praatjes vullen geen gaatjes
3 Kapteins	27.37'.17" -	aardje naar z'n vaartje
4 Marcelis	34.17'.47" -	indien de volgende keer no 1 dan voor hem een tientje voor de kapper
5 Steemers	34.18'.64" -	waar 't hart vol van is, vloeit de mond van over
6 Princée	37.21'.42" -	nog niet droog achter z'n oren (het is groen, en het ...)
7 Peeters	37.21'.60" -	het hinkende paard komt achteraan (kleren maken de man)
8 van Veen	37.40'.46" -	muis . . . . . stil*
9 Bressers	38.50'.05" -	de beste classici . . . . . lezen Martialis!
10 Coijmans	39.49'.45" -	de bijbel en de leerlingen achter de wagen spannen
11 van Boekholt	40.19'.56" -	wie z'n poot schendt, schendt z'n aangezicht
12 Rooymans	40.28'.55" -	'On Porno Francais' (duidelijk?)
13 Scheffers	41.22'.29" -	beter één leerling in de hand, dan 14 in de klas
14 Roelofs	41.51'.41" -	wat ziet hij met een half brilletje nu beter?
15 Jansen	44.03'.96" -	'O Lord, help him to keep his big mouth' . . .
16 Krebbers	45.29'.17" -	al is z'n Toyota nog zo snel, inhalen doen wij hem toch wel

nu volgt eenem die zeh'n Gebote ins Gesicht schreiben gewijid aan de ideale leraar bij ons op school

- 1 "doe net of je het interesseert"
- 2 "geen verfragingstaktieken, ik wil ook voor vijven thuis zijn"
- 3 "jullie misdragen je, dus doe ik dat ook"
- 4 "als het niet kan zoals het moet, dan moet het zoals het kan"
- 5 "als je recht zit, krijg je misschien geen strafwerk"
- 6 "ik vraag nu niet meer om stilte, je mag nu alleen vragen om minder strafwerk"
- 7 "aan het eind van het jaar ben ik aan het eind van het boek, waar jullie zijn, dat weet ik niet"
- 8 "je hebt recht op vijftig minuten, en als je niet ophoudt, krijg je die ook" (?)
- 9 "nu ben ik van plan . . . . met of zónder jullie les te geven"
- 10 "wie zoet is krijgt lekkers, wie stout is strafwerk"

aldus de heer Ronner.

en dan nog zo eentje

meisje mag ik naar de wc ?

Ronner wat moet je dan?

meisje ja, wat dacht U ?

Ronner o, ga dan maar ! (en zo kunnen we nog uren doorgaan !)

*en fôch vonden wij het lomp dat Harry met z'n zwangere zwemvliezen bovenop dat tere muisje moest staan!

GJR.

De truien van de Heer Marcelis

De heer Marcelis had een truiencomplex. Hij had als hij op school kwam nooit twee dagen dezelfde trui aan. De ene keer een roze, de andere keer een blauwe.

Maar op een dag had hij per vergissing dezelfde trui aangetrokken als de vorige dag. En alle kinderen op school lachten hem uit en zeiden tegen elkaar: "Hij heeft dezelfde trui aan als gisteren".

Toen nam de heer Marcelis het besluit nooit meer naar school te gaan.

En hij liep prompt weg. Hij ging niet naar huis. Hij ging naar de naven.

"Weet je wat", dacht hij, "ik stap op de boot naar Hawaii". Zo gezegd, zo gedaan. Na een dolle bui gooide hij alle truien door het raampje naar buiten. Toen kwamen ze bij Hawaii.

"Jippie", riep de heer Marcelis, en hij sprong in zijn overhemd in zee.

"Pas op", zei iemand, "daar zitten haaien". Vlug klom de heer Marcelis aan boord. Veilig kwam hij aan.

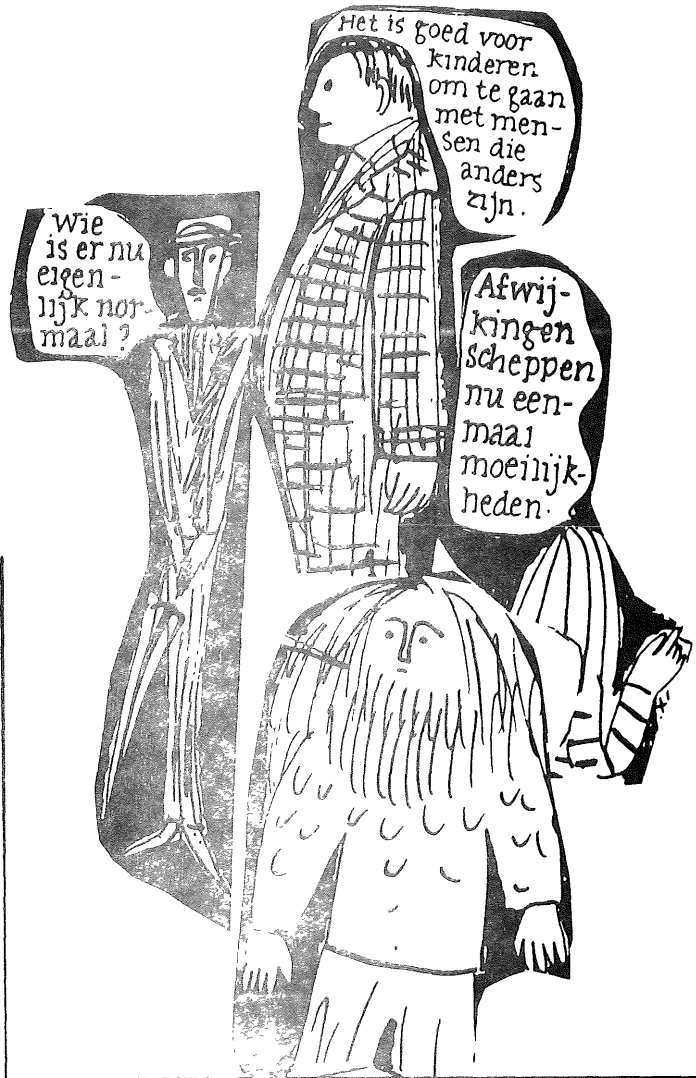
Meteen maakte hij een wandeling over het strand. Plots kwam een piraten-schip het strand op. Een paar mensen die ook op het strand liepen riepen: "Ren voor je leven".

Dus de heer Marcelis rende voor zijn leven. De bijl van een piratenhoofdman miste hem op een haar na. Je begrijpt dat de heer Marcelis er schoon genoeg van had.

Hij rende het oerwoud in. Plotseling stond hij tegenover een tijger. Maar .....de tijger sprong weg.

De heer Marcelis onderzocht waar hij dat aan te danken had. En...jawel hoor, hij had het gevonden. Er zat een plukje trui aan zijn overhemd. Meteen, toen hij thuis was, ging hij bij een breiclub. Hij vorderde goed en zijn verzameling truien was gauw weer aangevuld. En omdat dat plukje trui hem gered had van de tijger, had hij elke dag (nou ja, elke) een andere trui aan.

VAN DE GEHEIMZINNIGE, N....

EEN VRIEND

Je hebt iemand nodig,
stil en oprecht.
Die, als het er op aankomt,
voor je bidt of voor je vecht.
Wanneer je iemand hebt,
die met je lacht of met je grient
dan pas kun je zeggen:
"De heb een vriend".

Uit: T. Hermans
"Liggen in het jaar"

DRUJS 1989

Ze was jong en verslaafd
aan liefde
en begrip
Maar gelukkig kwam ze terecht
in het beste afkickcentrum:
"De Maatschappij"
en werd genezen.....

Nadja.

Internationale Bouworde

ST. ANNA STRAAT 172 — 6524 GT NIJMEGEN — GIRO 860.700 — TEL. 080-22.60.74 — RABOBANK 13.78.05.233

D O E H E T E E N S A N D E R S . . . . .

Als straks weer velen in het vliegtuig stappen met bestemming Torremolinos, Mallorca of noem maar op, om te genieten van een volledig verzorgde vakantie, beginnen ruim drie duizend enthousiaste jongeren een heel ander soort vakantie. Het zijn jongens en meisjes van 18 jaar en ouder, die er op uittrekken om andere mensen te helpen met vrijwillige arbeid in een bouwkamp.

Hoe verloopt nu zo'n buitenlands bouwkamp? Nou, je gaat met nog andere jongens en meisjes (zo mogelijk van verschillende nationaliteit) gedurende drie tot vier weken in de periode van 1 juni tot 15 september werken aan allerlei noodzakelijke projecten. Deze projecten kunnen variëren van de bouw van centra voor gehandicapte kinderen tot het opknappen van woningen voor bejaarden.

Soms intelligent werk, soms dom sloop- of opruimwerk. Wèl wordt er een mentaliteit verwacht van doorzetten en optimisme, als het allemaal wat primitiever en slechter gekoördineerd verloopt dan je in Nederland zou verwachten.

Daarnaast maak je deel uit van een groep mensen, die met elkaar moeten leren werken, problemen oplossen, maar ook ontspannen... Dit groepsgebeuren is erg belangrijk en het strekt zich uit van de kennismaking in trein of bus tot plezierige contacten met de plaatselijke bevolking. In deze contacten is het kweken van goodwill nuttig, sociaal en leerzaam.

Voor een kampgeld, dat voor de meeste kampen ligt tussen 75 en 250 gulden naargelang de afstand, organiseert en betaalt de Bouworde de reis, het verblijf en enkele verzekeringen.

De vrijwilligers werken acht uur per dag. Een goede gezondheid is vereist, want ze doen werk, waarvoor meestal niet veel vakmanschap, maar wel spierkracht, doorzettingsvermogen nodig is. Een vakman heeft de leiding van het werk.

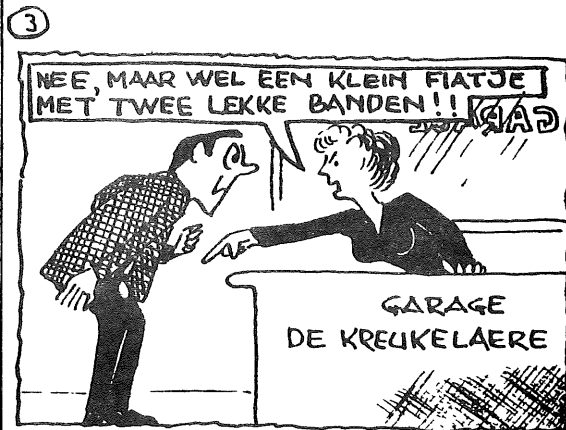
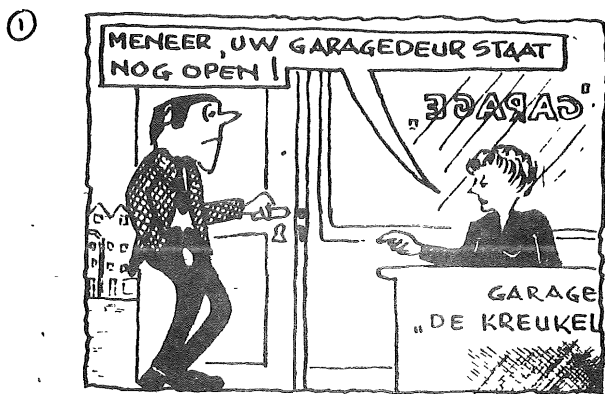
Ga een keer mee, en je zult achteraf moeten beamen, dat het een geweldig interessante, avontuurlijke en zeer vormende vakantiebesteding is.

O ja, de landen waar de Bouworde gewoonlijk kampen heeft, zijn onder meer : België, Duitsland, Frankrijk, Oostenrijk, Zwitserland, Italië en Portugal.

Meer informatie kun je krijgen bij :

Internationale Bouworde
St. Annastraat 172
6524 GT NIJMEGEN
Tel. 080 - 22.60.74

= Achterpagina =

Met dank aan:

Mebroude Toelen voor het typen

Dhr. Minkels voor het drukken o.i.d.

Zo'n heel klein warm beestje,
speels en vol kaffekwaad.
Die, wanneer het je te veel is,
voor je denkt en voor je bestaat,
je gedachte vult met zijn warmte,
uit liefde en verdriet,
heeft een onmisbaar ziertje,
die je telkens ziet
Al is het nog zo ver weg,
en stil als dauw,
dan blijft ie nog denken
"ik hou van jou".

Ger

Golden